

Svaret bliver, at vi jo i dag for alle pesticider faktisk har godkendelsesordninger, og der er pesticider, der er helt fjernet. Pesticider er sådan set et af de områder inden for kemikalierne, man har ganske godt styr på på linje med lægemidler. Der er andre kemikalier, der er meget dårligere styr på, og dem er der forfærdelig mange af.

Vi er også i Det Radikale Venstre tilhængere af Bichel-udvalgets anbefalinger om at lægge afgiften på behandlingshyppigheden. Vi har også forstået, at det ikke er ganske nemt, og at der i øjeblikket sidder et udvalg – det sad der, som jeg husker det, også sidste år – der arbejder ikke bare med denne her model, men også med andre modeller. Vi synes, at man skal afvente den rapport.

Vi afviser selvfølgelig ikke hundrede procent forslaget, for ideen, om jeg så må sige, fejler jo ikke noget. Spørgsmålet er bare, hvordan man får det her ført ud i praksis.

Søren Kolstrup (EL):

Der er to grunde til, at det her forslag, som vi behandler for øjeblikket, er interessant. Det er, at der ikke er noget nyt under solen fra de borgerlige side, og vi får så illustreret, præcis hvad det er, vi kan vente af en borgerlig regering på den her del af miljøområdet.

Forslaget hviler jo på den tankegang, at vi skal fortsætte med at bruge pesticider, men at man altså kan lave en eller anden form for model, der hedder, at man kan skelne mellem en form for halvgrønne pesticider og så de rigtig grimme pesticider.

Det er den præmis, der går ud på, at det er muligt at rangordne pesticider i beskidte, halvbeskidte og de gode, som vi må vende os imod fra Enhedslistens side. Vi ønsker i stedet, at vi får udfaset alle pesticider. Vi skal have omlagt dansk landbrug, så vi får en gennemgribende økologisk omstilling.

Vi, der ønsker udfasning af pesticiderne, må sige nej til det her forslag.

Jeg har tidligere, når vi har behandlet det her, været inde og pege på insektmidlet Perimor, hvor man jo tidligere har hævdet, at det var uskadeligt for mariehøns, og jeg har også tidligere gjort opmærksom på, at det ikke er tilfældet. Specielt puppestadiet hos den syvplettede mariehøne – »Marie, Marie, Marolle, flyv op til Vorherre« – kan blive dræbt af Perimor.

Vi er i det hele taget på den baggrund og med det her lille eksempel ikke bare bange for, men

finder det aldeles uacceptabelt at bevæge os ind på tanken, som man her lægger frem.

Så vi siger også denne gang nej til forslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg beklager, at jeg lige blev opholdt et øjeblik.

CD ser selvfølgelig venligt og imødekommende på det her lovforslag. Det har vi jo også gjort de tidligere gange, det har været fremsat.

På samme måde, som hr. Tom Behnke fra De Konservative argumenterede, går vi ind for at forsøge at indrette en pesticidafgift, så det animerer til at bruge det mest skånsomme overhovedet. Det er rigtigt, som det også blev sagt, at de nyere og skånsomme midler netop ofte er dyrere – ikke så lidt dyrere endda – og det giver selvfølgelig et problem.

Nu er det jo ikke sådan, at vi i Danmark er de eneste, der spekulerer i det her, og der er altså faktisk nogle, der mener, at de godt kan graduerede her midler. Jeg tror også, at vi efterhånden, når vi tager de her diskussioner og debatter, en gang imellem lidt skulle spekulere på, hvor vi er i Danmark. Vi bruger vel rundt regnet 70-80 pesticider; det kan skifte lidt op og ned, efter hvordan godkendelsesproceduren er.

De har et pesticidtryk f.eks. i Holland, som også er med i den europæiske familie, der er ca. 10 gange så højt som det danske; det spanske er måske 5 gange så højt, englændernes 5 osv. De bruger adskillige hundrede pesticider i andre lande i Europa. Vi er nået meget langt.

Med hensyn til tanken om, at hyppighed skulle være et udtryk for afgift, vil jeg sige, at det jo giver de samme problemer. Hyppighed i sig selv siger jo ikke noget. Midlets karakter, midlets skadelighed – også sidevirkende skadelighed – er væsentlig.

Jeg vil ikke undlade at bruge nogle af de der normalt meget forenklede og firkantede billeder, som man skaber, når man taler om pesticider og trusler fra pesticider.

Arne Astrup har jo for nylig i hvert fald i sundhedsmæssig sammenhæng udtalt sig om, hvor langt vi er i Danmark, og hvor lille betydning de mængder, vi bruger i den form for midler, vi bruger, egentlig har i dag.

Det afgørende er – jeg har sagt det før herfra – at proportionerne er på plads, når vi diskuterer de her ting. Mange af vores afgifter har ofte en fiskal karakter, og der savnes oftere og oftere en egentlig og ordentlig miljøpolitisk argumentation, når vi indfører afgifterne. Jeg synes, at det om det her emne er oplagt at sige, at vi må gå